

SETMANARI CASTELLARENÇ

ANY IV :: NUM. 197
Castellar del Vallès - 4 desembre 1936

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

La força de la joventut

La joventut és el llac que d'una forma concisa, lliga un passat amb el futur de l'existència i aquesta mesura resta tunicada mètricament amb la desvirtuació del temps equidistant entre la infància—inici d'un valor—i la maduresa de la vida—compendi relatiu de l'esforç o impuls esmerçat—. En el transcurs d'aquest preciós temps, el vigor i amb ell tota la seva afanesa, té una vitalitat tan pròpia com característica, que fa que totes les coses puguin ésser realitzades amb una energia adequada per tal d'assolir la formació més completa i poder satisfer sobradament l'exigència que reclama continuadament la comprensió per tal de fer factible la concepció de totes les coses que ens circumden.

Ara bé: no seria prou tota la força d'avui per a contenir l'àmbit regolfat que creen les circumstàncies de la vida, si tot l'estímul que ella representa resulta disgregat; perquè la vitalitat i amb ella el vigor i l'energia de la joventut, s'han format per mitjà d'una diversitat d'arrels, que no són altra cosa que el recull fecondat abastament en una infantesa distinta en matèria etopeia, però alimentades per una única saba, la qual haurà fet de la joventut un tronc, fort i predisposat per a suportar amb fermesa totes quantes borrasques que en el camp obert de la vida, es precipiten arrabassadores i inesperadament. Ço equival a dir que la joventut ha d'ésser compacta i formada per un sol tronc, per tal que en arribar a la maduresa, que és quan s'ha d'estendre el brancatge, siguin cada una de les diverses branques part integrant del mateix arbre, lligats tots els pensars en una mateixa soca i els batecs dels cors marxaran a unison ja que seran impulsats per una saba d'una idèntica frescor i vitaminitat.

La vida es arbre que per arrels té la infantesa i amb la força de la joventut va formant-se el tronc i la soca. El resultat positiu d'un arbre serà l'ufanor del seu brancatge i la recopilació del fruit, que no són altres coses que la síntesi de la vida plena.

Procurem que l'arbre dels nostres dies sigui tot un símbol i que aquest símbol ostenti per emblema la comprensió i la fortalesa d'una constant joventut.

L'oca misteriosa

IV

"Segismunda" reclama la "Lola"

No sempre les rutes obertes davant nostre, inciten a noves fantasies. No sempre els horitzons, immòbils, meravellosos, són propicis a la inquietud i aguditzacions espirituals. Hi ha moments, de causaci, de tedi, d'«esplen», en què l'hora, i el lloc i la ruta, són a propòsit i necessaris per a un major aquietament de l'esperit.

El silenci, i l'apartament de tota vibració sensorial, ajuden a la concentració, i remarquen els matisos d'intima categoria quan, en plena naturalesa, la noció vaga tranquil·la, sense la passió inquisitiva d'esdeveniments ni de distàncies.

Aquell judici efusiu d'«els vius petits m'encanten» d'Apeles Mestres, troba un

perfecte marc en una deambulació reposada, a ple camp, a l'hora del sol, de cara a la diversitat del paisatge.

Es en el lloc i l'hora que més s'afina l'esperit, i tots els àtoms, i els éssers i les coses, ofereixen la curiositat de la seva missió infinita. Les plantes, els ocells, els camps llaurats, les remors de l'espai i de la ruta, van incrementant la seva persistent executòria per la llei vital de la reproducció eterna.

Alternativament, entre els efectes de llum i les rusticitats dels marges, la vista i el pas, van resseguint les palpitations de l'hora.

I fou en un d'aquests moments que experimentàrem la primera sorpresa del dia. Era una carta, la carpeta de la qual

blanquejava entre dues pedres, damunt el marge de la vinya.

Eus hi acostem i la recollim una mica cohibits per la insòlita troballa. Una carta extraviada?... Una senya convinguda, dipositada en ple camí?... Una missiva secreta?... Tan se val. La carta era dipositada en un terreny que ens permetia tota indiscreció. A més, escrit a sobre, no portava cap nom ni direcció. Unicament deia: «Amable señor»... I l'«amable señor» podia ésser el primer passant, el primer que trobés la carta. Per fi, ja picats de la curiositat, desfermem el sobre i treiem la lletra. La llegim. Diu textualment: «Por nuestras averiguaciones efectuadas, suponemos que usted puede haber visto o encontrado a nuestra Lola. La Lola en cuestión, es un pato blanco, de tamaño más que regular que perdimos hace un mes proximately. Por más señas, este pato lleva en el extremo inferior del muslo derecho, un anillo de plata con la siguiente inscripción: Corindiana-1920. Si usted, amable señor, ha visto o encontrado a nuestra Lola, le rogamos con todo interés se sirva comunicárnoslo seguidamente. Muy agradecidos». I firma la carta «Segismunda».

Bé; vàrem dir-nos després de llegida. Ara resulta que l'oca misteriosa s'anomena «Lola». No s'equivocava aquell que digué que tenia tirats de persona. Nom de senyoreta, nom pompós i elegant. Qui ho havia de dir!...

Mirem i remirem la carta... Serà una broma?... Estem un poc escamats i no sabem ja, amb tantes sorpreses i esdeveniments, si veiem visions o si realment hem encetat les primícies d'una novel·la policíaca. Si fos per nosaltres la carta, ens hauria pogut ésser entregada directament. Per altra part, podem creure'ns amb el dret de quedar-nos-la, per quan nosaltres hem vist la «Lola», i precisament som els dipositaris nominats. Doncs, creiem que, bromes o veres, la carta estranya ens interessa i la guardem. Però, per quins cinc sous, en la carta no s'especifica la direcció en la qual han de dirigir-se els que puguin donar detalls de l'oca?... Certament que com a membre de la carta—que fins té un marcat perfum de trèbol o mimosa molt accentuat—ostenta, al caire esquerre i d'impremta, en lletres bistre, la següent inscripció: «Corindiana-Uspallata-Chile».

Aquest membret a la carta, indica que ve de lluny, i també confirma aquella suposició de què l'oca no és d'aquest país. Però, això no aclareix la qüestió plantejada. Per donar detalls d'on es troba ara l'animal, i poder-lo tornar, és precis saber una direcció. Per altra part, si aquesta carta ha estat dipositada aquí, per què el mateix que l'ha dipositada, no es presenta a indagar directament, i en disposició de rescatar-la «Lola»?...

Com a procediment viable, almenys havia d'haver precisat més senyes aquesta «Segismunda»... Segismunda, i res més, no deixa gaire expedit el camí. I amb un nom tan estrany i escadusser, qualsevol s'aventura a càlculs i suposicions. Tanmateix, únicament recordem haver tractat, en la nostra joventut, una sola Segismunda. Fou a Carcassona, en el seu Hotel Internacional. La mecanògrafa-secretària que hi coneguèrem, s'anomenava Segismunda. Era una jove romàntica i coqueta, enamorada dels clars de lluna i dels gats d'Angora, l'amistat de la qual era un xic perillosa per les seves extravagàncies i rampells amorosos. Apart d'aquesta, que ara no sabríem on trobar-la, no hem conegut cap més Segismunda.

De totes maneres, ens atrevim a suposar amb fonament, que aquesta carta trobada al marge, pot haver estat dipositada pels ocupants d'aquell auto groc de l'altre dia. La conducta sospitosa que notà el nostre amic, ens inclinen a creure que aquesta missiva la deixaren ells... Més, a on trobar-los?... Qui ens podrà donar raó del xòfer negre i l'auto groc de l'altre dia?... Què més voldríem ara, nosaltres, que poder demsepallegar-nos d'aquest afer que ja comença a malmetre'ns massa temps i a privar-nos d'ocupacions més importants...

Sigui com sigui, no es perdrà per la nostra incúria. De la mateixa manera que ens comprometérem a averiguar si l'oca—que ara haurem d'anomenar necessàriament Lola—havia «fet» la cadena d'or, ens obliguen ara les circumstàncies a averiguar si a l'extrem inferior de la cuixa dreta hi porta la inscripció referida; i també procurar de saber aquest cabalístic membret de «Corindiana-Uspallata-Chile», si equival a una direcció autèntica o bé determina la marca d'alguna producció avícola. Són masses averiguacions per un home sol, ho confessem. No sabem, de moment, quin recurs emprendre. Perquè no hi ha dubte que ens pendrien per maniàtics o lirous si ens proposàvem preguntar a tothom d'aquestes contrades, si coneixen alguna Segismunda propietària d'una oca que s'anomena Lola... En els contes de Perrault o dels germans Andersen, no està mal. Però,

Servei de campanya

Lleis de guerra

L'objecte de la guerra és l'aconseguir la victòria completa i amb ella una pau plena de beneficis, obligant a l'enemic a reconèixer els drets atropellats i a satisfer danys i perjudicis.

El fi principal de la guerra és la destrucció de l'exèrcit enemic, la destrucció del que pugui servir-li és secundari. Per a destruir l'enemic no cal exterminar-lo ni anihilar-lo materialment, sols cal posar-lo fora de combat, paralitzar, inutilitzar i anul·lar les seves forces combatents.

Es per això que, si bé autoritza la destrucció el dret internacional, reprova: la matança inútil, la ruïna i estrall d'objectes que no tinguin utilitat a l'enemic i tot altre mitjà que no conduïxi a la fi de la guerra, doncs tot ciutadà ha de contribuir des del front o des de la reraguarda a activar i avançar la fi de la guerra, abreuçant-la en tot el possible.

Les imposicions d'humanitat per reduir l'anorreament al purament indispensable, la norma que fa de la guerra una lluita entre éssers humans, constitueixen el que s'anomena Lleis de Guerra.

Com a primera cal fer constar que s'han de respectar les dones, els infants, els vells i tots els individus que no prenguin part activa en la guerra, així com les seves propietats, a excepció de què se'ls trobi violentant les més indispensables lleis d'humanitat.

En cap cas es poden maltractar els dirigents o governants dels enemics, és

obligació fer-los presoners, mai maltractar-los.

Tot el qui reculli objectes o valors pertencents a morts, ferits, presoners o ciutadans indefensos, incurreix en el delict de robatori, poguent arribar la pena fins a la de mort.

Tot el de valor trobat sobre un mort cal entregar-ho a l'immediat superior el qual haurà d'entregar-ho al seu comandant que disposarà el que cregui més convenient.

Els cadàvers deuen ésser recollits i entregats a l'enemic, si els reclama.

Per llei d'humanitat s'han de recollir i auxiliar els malalts i ferits sense distinció d'idea, partit o nacionalitat, poguent-se arribar per acord dels dirigents d'ambdues parts a enviar-los fins a les avançades enemigues, quan les circumstàncies ho permetin.

Per un tractat de Ginebra; són declarats neutrals els hospitals i ambulàncies amb el seu personal sanitari, sempre i quan hi hagi malalts i ferits per a curar.

Es considerat fora de llei protegir baix la senyal de la Creu Roja, tropes, equipatge, material de tota classe i municions.

Les ambulàncies en ésser presoneres conserven llur material, més el dels hospitals passa a ésser propietat del vencedor.

Les lleis de guerra permeten: les emboscades, les sorpreses, els atacs nocturns, la retirada fictícia per a enganyar a l'enemic i els moviments simulats.

També es pot interrogar sense violència, als presoners i desertors; enganyar a l'enemic valent-se dels seus tocs d'ordre, les seves consignes per a produir la inquietud i el recel dins llurs files, així mateix dins el camp de batalla tots de hem lluitar lleialment sense servir-se de senyeres, colors ni uniformes d'amics.

El que serveixi de guia a l'enemic o que extregui expressament les pròpies forces pot ésser castigat ahduc amb la pena de mort.

L'espionatge per ésser lícit cal que sigui reservat per als casos d'extrema necessitat.

En totes les nacions els espies són tractats amb el màxim de rigor.

Són culpables d'espionatge tots els que intentin, per qualsevol mitjà, servir a l'enemic contra el seu propi país, traïció que es castiga amb la mort. També ho són tots els que intentin proporcionar

en els nostres temps, els contes i llegendes tenen poca eficàcia; i si intentéssim fer reviure algun episodi d'aquells temps de fades i bruixots, potser ens veuríem obligats a reduir considerablement les nostres pretensions infantils.

Creiem de bona fe, que ja és molt, i que significa a més bona voluntat el publicar aquella carta. No defugim la intimidació expressada en la mateixa. Hem vist l'oca, estem quasi segurs de què és la Lola, i podem tornar-la tan bon punt ens la reintegri la Granja Experimental d'Horta.

Ara, una de dues. Hem d'esperar si torna l'auto groc i el xòfer negre per a saber més exactament si foren portadors de la carta en qüestió, o bé hem de confiar que la mateixa Lola ens indiqui el camí de casa seva. Que també podria ésser.

J. VIVES I BORRELL

a l'enemic informes que comprometin les operacions.

A més són espies tots els que sense previa autorització reconeixi, prengui apunts i plànols, notícies o fotografies de ciutats, pobles, magatzems i fàbriques de material de guerra, edificis i terrenys importants en les operacions.

El que per qualsevol mitjà legal adquireixi documents reservats sobre qualsevol assumpte.

L'enemic que disfressat s'introdueixi en camps lents o places fortes i tota persona que porti a l'enemic documents o notícies.

Hi han al jutjar als espies circumstàncies atenuants com és el practicar l'espionatge per força i circumstàncies agravants si a l'ésser detinguts no entreguen o amaguen els documents.

També és espia el que protegeix, amagui o procuri la fugida d'un espia o agent de l'enemic.

No es pot confondre l'espionatge amb el servei purament militar d'observació i reconeixement.

Aquestes lleis malgrat no ésser respectades moltes d'elles per els nostres enemics s'han de respectar per no posar-nos al mateix nivell de barbàrie que ja moltes nacions democràtiques han reconegut com a contrària a les més elementals lleis d'humanitat i sentit comú.

En la pròxima crònica continuarem amb la publicació d'aquestes lleis d'humanitat que per no fer-nos pesats hem reduït a un molt breu resum.

JOAN TEIXIDÓ TORRENTS

Pro Hospitals de Sang

Són tantes les persones que diàriament acudeixen al local del Socors Roig Internacional, a fer ofrena dels seus donatius per a la recaptació que aquesta comissió ha obert Pro Hospitals de Sang, i tan gran el nombre de les que ho han fet ja, que fa creure que ben aviat, fora dels casos d'absoluta impossibilitat material, ningú haurà deixat de concórrer a dita subscripció.

Ens és grat destacar la valuosa aportació que el digne empresari de l'Excelsior Cinema, en Joan Cuxart, fa a aquesta col·lecta, el qual, a la invitació que li fou feta de figurar-hi, va oferir els beneficis íntegres d'una sessió de cinema que el proper dijous donarà en l'esmentat saló i en la que es projectaran, entre altres, el film «El guerrillero rojo», de profund sentit social. Pel motiu de tractar-se d'una sessió benèfica, cap empleat vol la remuneració que pel seu treball li pertoca i no dubtem que, tant per la importància dels films, com pel fi perquè es projecten,

l'Excelsior Cinema registrarà el proper dijous un dels plens tan freqüents.

Com a conclusió d'aquestes notes, posem en coneixement de tothom que demà seran posats ja a la venda els números del sorteig que es farà el dia 27, a base dels objectes que han estat regalats, la llista dels quals serà publicada un cop finalitzada la dels donatius en metàl·lic.

LLISTA OBERTA

	PESSETES
Suma anterior	361'50
Vda. Rosell	10
Josep Vila	10
Isidre Nadal	3
Antoni Lluís	2
Joan Massaguer	5
Manuel Bermúdez	2
Joaquim Rifé	1
Pau Bernadet	5
Joan Casés	5
Pere Riera	10
Pau Umbert	2
Joan Bayó	3
Rafael Pelechà	1
Conxita Pacho	5
Julià Ribatallada	3
Sindicat U. G. T.	300
Montserrat Vilatersana	2
Joan Escudé	2
S. Graells	5
Domènec Sellent	25
Pere Antonell	5
Joan Pujol	5
Ramon Serratusell	1
Carolina Casanova	0'50
Estanislau Carretero	5
Ramon Parcerisa	3
Miquel Gratacòs	3
Salvador Viladoms	2
Josep Sabater	5
Josep Pineda	3
Miquel Montlló	5
J. Juliana	5
Vicenç Girbau	1
Marc Pelachs	5
Miquel Datsira	5
Francesca Serraserra	1
X. X.	7
Vicenç Galan	3
Joan Gibert	5
Lluís Coll	5
Joan Poch	5
Josep Prat	5
	829'00

(continuarà)

Bateria de Cuina

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

NOTICIARI

FUSIO DE GERMANDATS LOCALS I CREACIO DE LA MUTUA CASTELLARENCA

Ens assabentem que a la reunió de Germandats locals celebrada en el Saló Municipal d'Espectacles el passat diumenge al matí, després d'aprovar-se definitivament la fusió de les mateixes i constitució d'una Mútua, va llegir-se l'avant-projecte de Reglament, essent el mateix aprovat amb algunes esmenes i així mateix va acordar-se donar-li el nom de Mútua Castellarenca, nomenant-se acte seguit una Junta interina composta d'elements Directius de cada una de les Germandats fusionades, per tal de sotmetre el Reglament a l'aprovació del Consell Superior de la Cooperació de la Generalitat de Catalunya.

La Mútua Castellarenca començarà a regir a partir del primer de gener del proper any 1937.

Podran ingressar-hi homes i dones de des dels 15 als 35 anys, prèvia aportació del corresponent certificat mèdic que acrediti gosen de bona salut, però per tal de donar més facilitats, durant un termini de temps que finirà el 15 de gener proper, també podran sol·licitar l'ingrés fins als 40 anys d'edat.

La Mútua Castellarenca compendrà tres subsidis: per malaltia, per invalidesa i per defunció i constarà de dues seccions, pel referent al subsidi de malaltia que serà com segueix:

Primera Secció.—3 pessetes diàries durant els 6 primers dies, 7 pessetes diàries, durant 6 dies més i 5 pessetes diàries durant 190 dies més. Transcorregut aquest temps els malalts passaran al subsidi d'invalidesa que serà el de 1 pesseta diària.

Segona Secció.—6 pessetes diàries durant els 6 primers dies, 14 pessetes diàries durant 6 dies més i 10 pessetes diàries durant 190 dies més. Transcorregut aquest temps es passarà al subsidi d'invalidesa que serà d'una pesseta cada dia.

Com sigui que el subsidi d'invalidesa és únic els qui haguessin pertenescut a la Segona Secció a l'ésser declarats invàlids passaran automàticament a la Primera Secció pel que fa referència al pagament de quota.

Els associats satisfaran cada mes: els de la Primera Secció, 2'25 pessetes i els de la Segona Secció, 3'60 pessetes.

Amb aquestes quotes hi van incloses les despeses de recaptació, impremta, metges, etc.

Finit cada exercici es farà el balanç i el sobrant o dèficit que en resulti serà re-

partit proporcionalment a la quota en els primers mesos de l'any.

Les quotes es satisfaran per mesos vençuts.

Les persones que vulguin ingressar-hi deuen optar per la Primera o Segona Secció, mai poden ésser de les dues.

Tots aquells associats a alguna de les Germandats fusionades, que vulguin pertànyer a la Segona Secció, tenen temps de manifestar-ho omplenant i signant uns talons que a l'efecte els seran repartits, prescindint de l'edat que actualment comptin, fins el 15 del proper gener. Passat aquest termini sense haver manifestat llur desig, automàticament se'ls considerarà compresos dintre la Primera Secció i no podran passar a la Segona només aquells que tinguin menys de 36 anys d'edat.

Quan un associat mori, es cobrarà de tots els socis i junt amb la quota del mes següent a la defunció un suplement d'una pesseta sempre que el total d'associats a la Mútua no sobrepassi dels 400; quan sobrepassés, els hereus del traspasat podran percebre com a màxim la quantitat 400 pessetes, en quin cas el pagament serà repartit a prorrata entre tots els associats.

Si durant un mes hi hagués més d'una defunció, la Directiva procedirà al repartiment proporcional entre els associats amb dues o més mensualitats, a l'efecte que no surti tan gravós.

Les Germandats fusionades cada una per sí, donaran compte en altra reunió particular dels seus assumptes i estats de comptes, per tal de procedir a la liquidació i tancament dels llibres de Caixa i fer entrega a la Mútua dels capitals líquids que resultin.

Per creure-ho de gran interès, publiquem el precedent extracte dels principals articles que figuren en el Reglament de la Mútua i acords adoptats en la susdita reunió general.

REUNIO DE COMERCIANTS DETALLISTES

Dimecres al vespre, per una Comissió de comerciants detallistes de la localitat, es convocaren als demés comerciants a una reunió que tingué lloc a l'Excelsior Cinema, per tal d'establir un horari de venda dels seus diferents articles, llevat dels flequers que ja en tenen un en vigència. Del resultat de la reunió, s'acordà en principi establir el següent horari per tots els establiments i comerços, que és com segueix: Matí de dos quarts de set a la una. Tarda de les 4 a les 8. S'acordà també comunicar el susdit acord al Consell Municipal per tal d'ésser autoritzat.

Quan sapiguem en definitiva si ha estat aprovat el susdit horari i el començ del mateix, en donarem compte per a coneixement general.

D'INTERES GENERAL

Per pregó ens enterem que el Consell Municipal, recorda als veïns la prohibició d'arrencar o plantar vinya i tota mena d'arbrat sense l'obtenció del corresponent permís del susdit Consell, amb l'avertiment que els contraventors d'aquestes disposicions, els hi seran aplicades les sancions pertinents.

FUNCIO TEATRAL

L'Esbart Teatral està acabant els assaigs de l'obra «La nostra Natatxa», original d'Alexandre Casona i traduïda al català per Agustí Collado, que junt amb el sainet «La meva senyora», ho posarà en escena el diumenge, dia 13, del corrent.

L'esbart, a més de les conegudes i sempre aplaudides amateures locals, senyoretas Casé, Arderius, Casajoana i Canet, compta amb la valuosa cooperació de les notables dames joves Laura Riera i Carme Domènech i de la genial característica Aurèlia Borralleras.

Sabem també que en la representació de l'obra anunciada en primer lloc, hi prendran part 8 gentils damiselles locals, les quals molt entusiasmales han acceptat la invitació que va fer-los-hi l'Esbart, amb el fi de poder presentar l'obra amb tota mena de detalls.

La representació serà a profit de les Milícies Antifeixistes, i a jutjar per l'interès que hi ha per conèixer l'esmentada obra, preveiem un èxit més als molts i ben guanyats del nostre Esbart.

MITING

Demà dissabte, a les 10 del matí i en el local de la Sala Municipal d'Espectacles, tindrà lloc un míting d'orientació sobre els acords presos pel Ple de les Joventuts Llibertàries, organitzat per la Delegació d'aquesta localitat, en el qual hi parlaran els següents oradors: J. Calopa i Ampar Carceller, per la Comarcal del Vallès, Edgard Ricetti, per les Joventuts Llibertàries de Sabadell i J. Briones, pel Comitè Regional.

PLA DE CASAMENT

En el tauler d'edictes del Jutjat Municipal, hi trobem fixat el pla de casament entre Jaume Masqué Tubau, veí de Sabadell, amb Antònia Serra Treserras, veïna de la present.

CASAMENT

Dia 28.—Marc Garriga Rovira amb Josepa Llinares Montagut.

Desitgem als novells esposos una inacabable lluna de mel.

DEFUNCIO

Dia 28.—Magdalena Comellas Puig-

dollers, casada, de 84 anys.

El nostre més sentit condol a tots els familiars de la traspasada.

MOVIMENT DE POBLACIO

Durant el passat mes de novembre, s'ha registrat el següent moviment de població:

Naixements: Antònia Bruix Mundet, Teresa Altayó Soley, Elvira Prat Serrat-sell, Francesc Baldó Mañosa, M.ª Magdalena Torrella Magre, Dolors Solà Carné i Rosa Clariana Vilanova; total, 7.

Casaments: Marc Garriga Rovira amb Josepa Llinares Montagut; total, 1.

Defuncions: Elvira Farell Comadran i Magdalena Comellas Puigdollers; total, 2

—MODISTA DE BLANC I BRODA-DORA, s'ofereix al públic en general per a cosir roba blanca i brodar, així com també admet noies per a aprendre a cosir i brodar.

RAIMONDA BALSACH - Sant Jaume, 50.

La ploma estilogràfica

"BENGALA"

ultra ésser una ploma
perfecta, té un model
per a cada gust.

RIBERA, impressor

PUIG DE LA CREU, 3
CASTELLAR DEL VALLES

CASTELLARENCS!!!

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»